

BOMBAY

સુવેદ

જરથોશ્તી દીનનાં
શત્રુઆત્મક શિક્ષાગો

કર્તા

11 APR 1900
મરહુમી સિંગ

આવૃત્તિ મિથિ

જેહાંગીર બી. કરાણીના
છોકરાઓ,
ફિરોઝશાહ મેહેતા રોડ, મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ] ।

અનુક્રમાંક

૨૧૪૨

કિંમત

ગ્રંથનામ

૦૪૨ધોન્ડા દીનાગી રીડીંગ

ચિત્રાણી

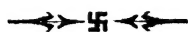
વર્ગિક

11 ૦૬૫૪૪:૫૨

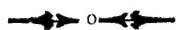

MR. D. J. IRANI.

બુલંદ જરથોસ્તી દીનનાં શરૂઆતનાં શિક્ષણો.

કર્તા—મરહુમ દીનશાહ જી. ધરાની,
(સોલ્લીસીટર.)

આવૃત્તિ બીજી.

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,
પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,
બેરામજી મેનશન,
સર શીરોઝશાહ મેહતા રોડ, કેટ, મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ

અમદાવાદ

માઝહયસ્નો અહીં.

ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

હું ખરો માઝહયસ્ની છું.

ખરો માઝહયસ્ની કરું હું કરાર,
જરથોશ્તી દીન પર સદા ઓસ્તવાર.
તમામ નેક વિચારો તે હુંમેશ નમું,
તમામ નેક સખુનો જખાને ધરું.
તમામ નેક કામો જગરથી કરું,
ફમાને જરથોશ્તથી નહીં કરું.
ભલી દીન કરે જેર અંગડા ને વેર,
ભલી દીન ફેલાવે સુલેહ ચોમેર.
ભલી દીન છોડાવે જે શસ્ત્રનો સાજ,
ભલી દીન અપાવે જે આપખળનું રાજ.
ભલી દીન જે શિખવે કે સઉ સુખ સંસાર
ખદ્દો છે માનવીને પરવરદેગાર.
સર્વોત્તમ હુમારી રાસ્તીથી દીન,
આ જાંદગી ત્યાં ટક ન ફરશે યકીન.

ખુઝેગર્ગ, વડીલ અને અઝીઝ હોસ્ત
શેઠ દીનશાહ મેહરવાન ઇરાની
ને

સાદાઈ, સાલેસાઈ, સચ્ચાઈનાં સ્વરૂપ, સાધારણ
સ્થિતિમાં કોમનાં ભક્તો ખાતર ઉત્સાહ અને
ઉમંગથી પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કરનાર, સાચ્યા
ઇરાની અને જરથોસ્તી સદ્ગુણો ધરાવનાર એક
નમુનેદાર ઇરાની નરને.

એક ખીજા કમતરીન ઇરાની તરફથી
ખ્યાર સાથે અર્પણ.

વતન ને ધર્મ પર સદા દેજો જાન,
સદા રહેજો આતશના પાસબાન.

એ આતશથી કોઈ ચીઝ આલા નથી,
એ આતશ વિના બોલબાલા નથી.

એ આતશ વિના કુલ જગ અંધકાર,
એ આતશ કરશે સંકટ નિવાર.

સરને બુકાવો એ જરથોશ્તીઆંન,
એ આતશ કરશે 'રોશન' જેહાંન.

દીબાચો.

હાલના જમાનાના સુધારાઓની દોડધામમાં આપણે ઘણી ચીજો ભૂલી જઈએ છિયે. આપણે જે ઘણાં કીમતી ગોહરો હાથમાં ધરાવ્યે છિયે તેની હસ્તી વિસારી મુક્યે છિયે અને બાહારની ખોટી તકલીદી ચાંચચાંચોથી ખેંચાઈ તે તરફ દોડ્યે છિયે. જે કાંઈ આપણને દૂરથી અને બહારથી ચળકતું દેખાય છે તેથી અંગાઈ જઈને તેને આપણે ઘણું ઉપયોગી અને અગત્યનું ગણ્યે છિયે, જ્યારે સુના જેવી કીમતી ચીજો જે આપણા પોતાના હાથમાં મોજુદ છે તેની ગફલતથી યા અજ્ઞાનપણે આપણે ખરી કદર કરતાં નથી અને કીંમત પિજાણતાં નથી. જે કાંઈ પણ તકલીદી ચીજ પશ્ચિમ તરફથી આવે છે તેને શું આપણે ખોટી અગત્ય અને વજન આપતાં નથી?

પણ સારે નસીબે હમણાં હમણાંજ હવે આપણે પુર્વના દેસોમાં સમજતાં અમાં છિયે કે પશ્ચિમનો

જે સુધારો અને સંસ્કૃતિ આપણે લઈએ તેને બરાબર પિછાણવા અને તેની ખરી કીંમત આંકી ઉપયોગમાં લેવા આપણી પાસે એક તિક્ષણ અને સમ્તોલ મન જોઈએ; અને જે સુંદર, મહાન, અને કીંમતી પુરાણી ચીજો આપણે ધરાવ્યે છિયે તેની દરેલ મગજે પુરી કદર કરી સર્વ જ્ઞાન ઉપયોગમાં લેવેજ ખરું મનનું અને તનનું સુખ મેળવી શક્યે.

એવા પ્રકારની જાગૃતિ સારે નસીમે આપણી કામમાં હવે આવી છે, અને ઘણી ખુશહાલી સાથે મેં જોયું છે કે આપણો શિખેલો લણેલો, સુધરેલો વર્ગ વટીક આપણી શીદસુશી તથા અંદગીઓ અને ક્રિયાઓની અંદર સમાયલા સુંદર ભાવાર્થો સમજવા ઘણો આતુર છે. હાલ જે જાતની તિક્ષણ પરપુષ્પ અને ધર્મની ખરી બાબદો જાણવા જીજ્ઞાસા ઉત્પન્ન થઈ છે તે જો ચાલુ રહે તો હું કહેવાને શક્તિવાન છું કે આપણું ભવિષ્ય ઝળકતું છે. આવી જાતની વિચાર શક્તિ વાપરી કીધેલી પરપુષ્પ (rational inquiries) આપણા બાપું

દાદાઓની અઠંગ શ્રદ્ધા (firm faith) જોટલીજ મોટી કીમતની છે. જ્યારે પહેલી મગજ શક્તિ વાપરવાની નીશાની છે, ત્યારે બીજી અર્પણ થયલાં અંતઃકરણની નીશાન છે. આપણને વિચાર શક્તિ અને જીવનની લાગણી બંને જરૂરનાં છે. આપણા બાપદાદાઓની શ્રદ્ધા અને નિખાલેસ અંતઃકરણ તથા હાલના જમાનાનાં મન અને વિચાર શક્તિ તમામ વિદ્યાઓની શામેલગીરી સાથે આપણે ધરાવ્યે તોજ આપણે સુંદર ધર્મ એક ખડક મિસાલ ઉસ્તવાર ઉભો રહેશે અને આપણી કામના હમદીનોની રોજની મામુલી જીંદગીના માર્ગ ઉપર જ્ઞાન અને નીતિ બંનેની રોશની અને પ્રકાશ નાખી શકાશે; અને ઇન્સાન જાતનાં ભલાંને ખાતર અને કામ તથા દેશની ઉન્નતિને ખાતર તેજ નીતિવાન જ્ઞાન આપણી કામની દોરવણી કરી સદા તેને આગલી હરોલમાં રાખશે.

આપણા જીવંદ મજહબનાં ટુંક શિક્ષણો અને ખુબી વિષે મને ઘણાંકો પુછે છે અને આપણી

ટુંકી રોજીંદી સુંદર બંદગીઓના ભાવાર્થ અને મર્મ
 સાદી ભાષામાં જાણવા માંગે છે. નવજ્નેત થનારાં
 બાળકો માટે, તથા જે માબાપો એ સુંદર ક્રિયાની
 સમજણ અને ભણતરોનો સાર બાળકોને શિખવવા
 ઇચ્છતાં હોય તેઓને માટે, મેં અંગ્રેજીમાં એક
 નાની ચોપડી લખી હતી જે મારા મિત્રોમાં
 આવકારદાયક થઈ પડી હતી; અને તેવીજ એક
 નાની ચોપડી ગુજરાતીમાં પણ છપાવવાની માંગણી
 થવાથી તે આગલી અંગ્રેજી ચોપડીમાં થોડા
 સુધારા વધારા સાથે આ ગુજરાતી ચોપડી રજુ
 કરું છું અને આશા રાખું છું કે માબાપો પોતે
 અભ્યાસ કરી, શિખી, બચ્ચાંઓને શિખવશે,
 કુમળાં બાળકોનાં મન ઉપર રૂડો છાપ પાડશે,
 અને તેઓને સદા ચુસ્ત જરથોસ્તીઓ તરીકે
 આપણા મોતેબર નિર્માળ ધર્મ ઉપર ઉસ્તવાર
 બનાવશે.

દીનશાહ જી. ધરાની.

મરહુમ મીં દીનશાહ જીજીલાઈ ઇરાની.

(તા. ૪ થી નવેમ્બર ૧૯૩૮ નાં “જમે જમશેદ” માં
આવેલી નોંધ ઉપરથી.)

પારસી કોમના ખોળામાંથી અફસોસ કે,
એક વધુ બાહોશ, સાલેસ, નમાનો ને નામાંકીત
બેટા ગુમ થઈ ગયો છે. એક વધુ દીલકસ
ગુલેગુલાબ ફરમાઈ ગયું છે.

એ ગુલાબ તે મરહુમ મીં દીનશાહ
જીજીલાઈ ઇરાની સોલીસીટર, જેમનાં મરણથી
પારસી કોમને ખરેખર મ્હોટી ખોટ ગઈ છે.

મરહુમ મીં ઇરાની એક મ્હોટા ઇરાન
પરસ્ત હતા. મુંબઈ મધેની ઇરાની અન્ન-
મનના પ્રમુખ હતા. ગાથાનો જે તરબુમા

આગા પુરે દાઉદે ફારસીમાં કુર્યો હતો તેની એક લાંબાણુ પ્રવેશ-પ્રતિકા પોતાની શાએરી ઝમકદાર શૈલીમાં ઇંગ્રેજી ભાષામાં લખી એમણે પોતાની ઉંચી શક્તિનો સચોટ પુરાવો આપણને આપ્યો હતો.

મીઠ દીનશાહ ઇરાનીની ઝબાનમાં મીઠાશ હતો, ભાષાશીલ્પીમાં શાએરીની ઝમક હતી, મનમાં ઉદારતા હતી, મગજમાં કાબેદ્યત હતી, હાથમાં ઝડપ હતી, એ બધા ગુણોએ એવાણુ લોકપ્રીય બન્યા, એમનું એ બહોળું મિત્રમંડળ આજે એમના મોતપર અફસોસના આસુઓ સારે છે.

મરહુમે હીંદ મધેના પારસીઓનીજ નહીં પણ માદર વતન ઇરાન મધેના હુમદીનોનીથી એવી અનુપમ અને અથાગ સેવાઓ બજાવી હતી કે જે કદીથી ભુલી શકાશે નહીં. તેર

તેર સદી થયાં પોતાનાં માદરવતન ધરાનથી
 છુટી પડેલી પારસી કોમનો સંબંધ પોતાના
 એ તબયલા દેશ સાથે પાછો જરૂરી કરાવવામાં,
 ફારસી સાહિત્યનો કોમમાં ફેલાવો કરાવવામાં,
 ધરાન મધેના હુમદીનોની જુદી જુદી દીશામાં
 ઉત્તરી કરાવવામાં અને સામાન્ય રીતે આખી
 કોમનાં ભલાં માટેની જુદી જુદી અનેક ચળવળો
 ઉપાડી લેવામાં મરહુમે ખૂબ આગેવાનીભર્યો
 ભાગ ભજવ્યો હતો. ખાસ કરીને છેલ્લાં
 કેટલાંક સાલ થયાં પારસી ગરીબાઈ, લાચારી,
 ખેડારીના સવાલમાં પુષ્કળ ઉલટ લઈ એ
 સવાલનો ફત્તેહમંદ ઉકેલ કરાવવા માટે મરહુમે
 ભારે પરીશ્રમો ઉઠાવ્યા હતા. ૧૯૩૫ના સાલમાં
 લેડી નવાજખાઈ તાતા તથા મીં અને મીસીસ
 જેહાંગીર કે. મહેતા જોડે કોમની હસ્તી નીસ્તી
 સાથે નીકટ સંબંધ ધરાવતો એ સવાલ મરહુમે
 જોશભેર ઉપાડી લીધો હતો અને પારસી કોમની

સ્થીતી સુધારવા માટે કેવાં વહેવાર પગલાં
 ભરવાં તે વીષે આગેવાન હુમદીનોના મતો
 મંગાવી તે બધાં મતોને એક લેગો સંગ્રહ
 રીપોર્ટ રૂપે મુબઈની પારસી પંચાયતના
 માનવંત ત્રસ્ટી સાહેબો ઉપર મોકલાવી આપ્યો
 હતો. મરહુમે કોમની ઉન્નતી માટેના પોતાના
 પ્રયાસો પુર જોમ અને જોશ સાથ ચાલુજ
 રાખ્યા હતા, અને પોતાની છેલ્લી ગંભીર
 માંદગીને બીછાણે પટકાઈ પડવા અગાઉ સર
 જેહંગીર કોચાજીની સાથે મળીને પારસી
 બેકારોને રાહત આપવા માટેની મરહુમ સર
 સોરાબજી પહોંચખાનાવાલાની યોજના ઉપર
 વિચાર ચલાવ્યો હતો, પણ તેમની એ અથાગ
 જહેમતોનો અને સાચી, સંગીન સેવાઓનો
 લાભ કોમને વધુવાર મલતો અફસોસ કે
 મોતના દુતે સદાને માટે અટકાવી દીધો છે.
 આજે જ્યારે કોમને તેની હાલની ધરગસ્તે

હાલતમાંથી ઉગારી લેવા માટે એવા દીલસોજ,
કોમહીતકારી ખેરખાહોની સૌથી વધુ જરૂર છે,
ત્યારે તેવા સમયે નીપજેલાં તેમના અકાળ
મરણથી કોમને ખચીત એક ઘણી મોટી
ખોટ ગઈ છે.

મરહુમની સેવાઓ ફક્ત મુંબઈમાં કે
મુંબઈના પારસીઓ માટેજ સંકોચાઈ રહી
નહીં હતી, માદરવતન ઇરાન અને ત્યાંનાં
હુમદીન વતનીઓની પણ તેમને યાદગાર
સેવાઓ બજાવી હતી. ૧૯૧૭ ના સાલમાં
મુંબઈમાં ઇરાની જરથોસ્તી અંબુમનની સ્થાપના
થઈ હતી કે જેના મરહુમ ફક્ત પ્રમુખ,
ત્રસ્ટી અને જનરલ કમીટીના મેમબરજ નહીં
પણ ગોયા જીવ અને આત્મા સમાન હતા.
વર્ષ ૧૯૨૨ માં ઇરાન સાથે હિંદના જરથોસ્તી-

ઓનો સંબંધ વધારવા તથા ત્યાંનાં હુમદીનોની
 જેટલી અને એટલી વધુમાં વધુ સેવાઓ
 બજાવવા મુબંધમાં ઇરાન લીગની સ્થાપના
 કરાવવામાં પોતે મરહુમનો મુખ્ય હાથ હતો,
 અને એ લીગના ઉપ-પ્રમુખ તેમજ લાઇફ-
 મેમબર તરીકે મરહુમે બજાવેલી સેવાઓ તેનાં
 દક્ષતરોમાં સોનેરી હરફોએજ નોંધાઇ રહેશે.
 વળી ઇરાનનું પુરાતન સાહિત્ય પ્રકાશમાં
 લાવવામાં, ત્યાંનાં મહાન શાયરોને આશકારા
 કરવામાં તેમજ મહાન માઝદયસ્ની જરથોસ્તી
 દીનનું શિક્ષણ ઇરાનમાં ફેલાવવામાં મરહુમે
 પોતાની જીંદગીનો ઘણો કીમતી વખત રોક્યો
 હતો. “The Divine Songs of Zarthustra”
 નામનાં લંડનમાં પ્રગટ થયેલાં એમનાં પુસ્તકનો
 દીખાવો કુવીશ્વર રબીન્દ્રનાથ ટાગોરે લખીને
 એમને અનુપમ માન આપ્યું હતું. વળી
 પ્રખ્યાત સ્કોલર આગા પુરેદાઉદ પાસે પવિત્ર

ગાથા, યસ્તો વીગેરેનો તરબુમો કરાવ્યો હતો.
 આ રીતે મરહુમ મી૦ દીનશાહ ઇરાની કોમ
 અને દીનની સેવામાં પોતાની આખી જીંદગી
 અર્પણ કરી પદ વરસની વયે આખી કોમને
 પોતાની પાછળ વીલાપ કરતી છોડી ગયા છે.
 પરંવરદેગાર મરહુમના આત્માને બહેશતનું
 અમર સુખ અને શાંતી બક્ષો!

સાંકળ્યું.

				પાનું
દીપ્તિઓ	૧
મીંદ દીનશાહ જીજીભાઈ ધરાનીની જાંદગીનો				
કુંક હેવાલ	૫
આપણા માઝદયસ્તી જરથોસ્તી ધર્મનાં				
મૂળ ફરમાનો	૧
નવજોત ક્રિયા	૧૧
રોજાંદી જાંદગીઓ	૧૬

આપણા માઝદયસ્તી જરથોસ્તી ધર્મનાં મૂળ ફરમાનો.

આપણા માઝદયસ્તી જરથોસ્તી ધર્મનાં મૂળ
ફરમાનોની ટુંક સમજ નીચે આપી છે:—

૧. આપણે એકજ મહાશાની, સર્વોત્તમ સાહેબ,
અહુરમઝદમાં માન્યે છિયે અને તે સાહેબની
સ્તુતિ કર્યે છિયે જે પોતાની અપાર શક્તિ
વડે આ આખી સૃષ્ટિનો પેદા કરનાર છે.
૨. આપણો ધર્મ બુલંદ માઝદયસ્તી જરથોસ્તી
છે, જે સત્યતા અને રાસ્તીના કાનુન ઉપર
રચાયો છે. આપણાં પુસ્તકોમાં કહ્યું છે કે
‘અમેવો પંતો યો અપહે’, “રસ્તો
એકજ છે, અને તે સચ્ચાઈનો સુધ્ધો,
સિધ્ધો માર્ગ છે.”
૩. આ મોતેબર સુખનું શિક્ષણ અને આત્મિક
ધર્મ વખ્શુરે વખ્શુરાન રિપતમ જરથુસ્ત્ર

સાહેબ આ દુન્યામાં લાવ્યા હતા અને તેઓ
સાહેબ જગત કર્તા અહુરમઝદના પયગમ્બર
હતા.

૪. આપણા ધર્મનાં જે ત્રણ અચળ સત્યો
અશો જરથુસ્ત્ર સાહેબે દુન્યામાં જાહેર કીધા
હતા તે ‘હુમત’ એટલે ભલો વિચાર,
‘હુખ્ત’ એટલે ભલું વચન અને ‘હવર્શત’
એટલું ભલું કાર્ય છે.

૫. આપણા પવિત્ર અવસ્તામાં અશો જરથુસ્ત્ર
સાહેબ શિખવે છે કે:—

(ક) આ ખલકત અને ઇન્સાન જાતની
સર્જીત અને હસ્તીની છેવટની નેમ
આગળને આગળ સુધારો વધારો
કરી પ્રગટી કરતાં સંપૂર્ણતાએ
પોંહ્યવાની છે.

(ખ) સ્ત્રી અને પુરુષ બન્નેને સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા
આપી છે કે તમારી સમજ અને

અક્કલ પ્રમાણે સચ્ચાઈ અને જીહાઈ, સાઈ અને નઠાઈ એ બન્નેમાંથી ચુંટણી કરો. જેઓ રૂડી પસંદગી કરી સત્ય અને રૂડો માર્ગ લીએ છે તેઓ રૂડાં અને ઉમદા નિવડે છે અને હલકાઈથી દૂર રહે છે.

(ગ) સ્ત્રી અને પુરૂષ બન્નેનો દરજ્જો એકસરખો. ગણવામાં આવ્યો છે, અને બન્ને એકસરખી રીતે જ્ઞાન અને ડહાપણની રોશની અને સુખ મેળવી, મરણ બાદ અનંત આનંદ મેલવી શકે છે.

(ઘ) તમામ મનુષ્ય ભાઈપ્રાંધો, પછી તેઓ તવંગર હોય કે ગરીબ, રાંક હોય કે રાય, અદના હોય કે આલા, તેઓ સર્વે, સમાન અને એકસરખા છે. અને જો તેઓ આપણી

ખુલંદ ભલી દીનનાં મૂળ ફરમાનો
પ્રમાણે ચાલશે તો સર્વે એક સરખી
રીતે આ જેહાનમાં સુખ અને
સંપૂર્ણતા મેળવી શકશે અને હવે
પછીની દુન્યામાં અમર્ગી અને આનંદ
પ્રાપ્ત કરી શકશે.

(ક) માનવીજાત ઉપલા નેકીના નિયમોએ
ચાલે તો દાદાર અહુરમજ્દતું ઐક્યતા,
બ્રાતૃભાવ, પ્રેમ, સુલેહ અને શાંતિ-
વાલું આનંદી રાજ્ય આજ દુન્યામાં
પોતે પોતાની કાશોપથી સ્થાપી શકશે.

૬. આપણે ગાથામાં ભણ્યે છિયે કે “જેઓ
દુન્યાને સંપૂર્ણતા તરફ આગળ વધારી અને
દોરવી રહ્યા છે તેઓના જેવા હમો થઈએ.”
અશો જરથુસ્ત્ર સાહેબે સંપૂર્ણતા તરફ
જવાનો માર્ગ આપણે માટે નીચે પ્રમાણે
વર્ણવેલો છે:—

સુખ અને સંપૂર્ણતા મેળવવાનો માર્ગ.

(ક) આપણી આખી જીંદગીમાં ‘અષ્ટ વહિસ્ત’ યાને સંપૂર્ણ સમ્યાધ, ઉત્તમ રાસ્તી અને નેકીનો સદ્-ગુણ પ્રાપ્ત કરવા યત્ન કરવો. આપણી જીંદગીનાં દરેકે દરેક કાર્યમાં રાસ્તી અને ભલાઈ ઉપરજ અમલ કરવો.

આપણી ‘અષ્ટમ વૉહુ’ની રોજીંદી વારંવાર વપરાતી નાની પણ અતિશય સુભાષિત બંદગીમાં, દરેક સહવારે બીજાણેથી ઉઠતાં અને રાતે બીજાણે જતાં, અષોધ અને રાસ્તીની અગત્ય અને સ્તુતિ ઉપર આપણે પુષ્કળ બાર મુકયે છિયે કે:—

અષોધ (સત્યતા, રાસ્તી અને નેકી) એ સૌથી ઉત્તમ સદ્ગુણ છે. તેજ ખરું સુખ છે. ખરેખરું સુખ તેને મારેજ છે જે સંપૂર્ણ રીતે રાસ્ત અને ભલો છે.

આ એક મહાન affirmation અથવા auto-suggestion છે. ઉમદા જરથોશ્તી ચારિત્ર (character) નો પાયો આ નાની બાંદગી ઉપર રચાયો હતો, અને હવે પછી પણ જો સમજીને નિયમિત ભણતાં રહીશું તો કાયમ સુધી રચાયેલો રહેશે.

(ખ) આપણે 'વૌહુ મનસ્' યાને ભલાં મન અને સ્વચ્છ વિચારનો સદગુણ એટલે કે જ્ઞાન અને કેળવણી વડે દાદાર અહુરમઝદે આપેલી અક્કલ ખિળવવી જોઈએ કે જેથી ઉમદા ડહાપણની પ્રકાશિત રોશની આપણને મળે. જ્યારે આપણું મન ભલું, સમતોલ અને શાંત (અહુરમઝદ સાથે એકસાન) થશે ત્યારે આપણી જીંદગી સંપૂર્ણ ડહાપણથી હુમત, દૃઢ અને હવર્તના સદગુણોવાલી થશે.

(ગ) આપણે 'સ્પેંત આરમઘતિ' એટલે કે પ્રેમ, ભક્તિ, સખાવત, અને દુન્યાનાં ભલાં માટેનાં ઉમંગી કાર્યો કરવાનો સદ્ગુણ ખિળવવો જોઈએ. આ સુંદર નાનાં ફરમાનમાં તમામ ભલાઈઓ, સંસારી સદ્ગુણો અને ફરજો આવી જાય છે. ઇન્સાન જાત માટેનો પ્રેમ, ગરીબોનાં રક્ષણ અને ઉદ્ધાર માટેનું દીક્ષસોજ જીગર, સખાવતી રૂડાં કાર્યો, નમ્રતા, ઐયાસી-પણાંની સમુદ્ધગી ગેરહાજરી, ઉદ્યોગ માટેનો ઉત્સાહ અને ખંત, તેમજ સ્વચ્છ ભક્તિ, એ સર્વે 'સ્પેંત આરમઘતિ'ના સદ્ગુણમાં સમાઈ જાય છે.

(ધ) તવંગર કે ગરીબ, ઉમરાવ કે ખેડુત, એ બધાં લોકોનાં ભલાં માટે રાસ્ત અને રૂડું રાજ્ય સ્થાપવામાં અને તેને ઢેકવવામાં આપણે પુરતી મદદ અને

ટેકા આપવો જોઈએ. “ખુદાનાં તમામ ફરજંદા માટે સમાનતા, સુલેહ, સુખશાંતિ અને આખાદી” એ આપણો મુદ્દાલેખ હોવો જોઈએ. એને ‘વૉહુ ક્ષત્ર’ માને પવિત્ર નૈતિક સત્તાના આશિર્વાદ કેહવામાં આવે છે કે જેથી આ દુન્યાની અંદરજ અહુરમઝદનું આખાદીલયું રાજ્ય સ્થાપવાને આપણે સામર્થવાન થઈએ છિયે.

- (ક) આપણે હંમેશાં આપણું શરીર સ્વચ્છ અને પુરતી તનદરોસ્તીમાં રાખવું જોઈએ અને એક ધાર્મિક ફરજ તરીકેજ આપણાં શરીરની જતન લેવી જોઈએ. સુખશાંતિ અને સ્વચ્છતાના સર્વે નિયમો આપણાં પોતાનાં ઘર, શહેર અને દેશની આરોગ્યતા માટે ઘણી કાળજીથી

અમલમાં મુકવા જોઈએ. તનદરોસ્તી અને સ્વકાણુ એ એ પવિત્ર કરજો છે, તેને આપણે ‘હૃદિર્વતાત્’ યાને આ દુન્યાની આપણી સંપૂર્ણ તનદરોસ્ત હાલત અને સુખનો સદ્ગુણ અને આશિર્વાદ કરી કહ્યે છિયે.

- (ચ) ઉપલા નિયમો ઉપર રચેલી જીંદગી આ દુન્યવી હાલતમાં ઉત્તમ સુખ અને સંપૂર્ણતા લાવી આપે છે, તેમજ હવે પછીની જીંદગી માટે ‘અમૈરતાત્’ યાને આનંદમય હાલત અને અમર્ગી મળે છે, કે જેથી કરી જ્યારે તે કિર્તારનો હોકમ થાય ત્યારે પાક અહુરમજ્દનાં ‘ગરો દેમાન’ યાને ગાયણોના મધુર સરોદવાળાં સ્થળમાં અને સાહેબની હાજરીમાં સુસ્વરૂપ અને સુખર્ષ જઈએ.

શું ના કરતો.

લાલચ લોભમાં લેટડો ના,
 કીનો દીલમાં રાખતો ના,
 ગુસ્સાને વશ થાતો ના,
 દુષ્ટ વિચારથી દૂર રહી.

જૂઠું જીભે ખોલતો ના,
 ખામી લોકની ખોલતો ના,
 ભૂંડા ખોલો ભાખતો ના,
 દુષ્ટ વચનથી દૂર રહી.

પાપોને પંપાળતો ના,
 ધુરી દોરતી રાખતો ના,
 ખોટું રસ્તે ચાલતો ના,
 દુષ્ટ કામોથી દૂર રહી.

નવજોત ક્રિયા.

નવજોત થનાર બાળક માટે બે બોલ.

હાલની વિદ્યા (science) એ પુરવાર કર્યું છે કે કોઈ શિક્ષણનો ઉદ્દેશ્યો છાપ મારવા અને કોઈક વિચાર મનમાં બરાબર ઉતારવા અને બેસાડવા બાહારની કોઈક દેખાતી ચીજ યા ક્રિયા બહુ અવશ્યની થઈ પડે છે.

જૂના જમાનાથી ધર્મ અને નીતિના ઉમદા સમયકો એજ પ્રમાણે બાહારનાં ચિન્હો અને ક્રિયાઓ મારફતે મન ઉપર દસાવવામાં આવતા હતા. જ્યારે ક્રિયાઓ થોડી, બંધબેસતી અને મનનિય હોય, જ્યારે વપરાતાં ચિન્હો સુંદર અને પવિત્ર હોય, ત્યારે તે ક્રિયાઓ અને ચિન્હોની મોતેબર મકસદ પુરેપુરી પાર પડે છે.

એક બાળકને માઝદયરની જરથોસ્તી ધર્મમાં લેવા માટે થતી નવજોત ક્રિયા પણ એજ પ્રકારની

ધણી સુંદર, અસરકારક અને અક્કલ પસંદ છે. 'નવજોત' એટલે સૃષ્ટિનાં મૂળ (The Cause of All Causes) મહારાની અહુરમજ્દની ખરી લામણીથી “નવો પરસ્તેશ કરનાર.”

યાદ રાખવું કે જે મૂળ તત્વો નવજોત થનારાં ખાળકને શિખવવામાં આવે છે તે ધણાંજ મોતેખર છે, ખુદ ક્રિયા ધણી સાદી, અને અંદર વપરાતાં ચિન્હો ધણાંજ ખાલેસ અને પવિત્ર છે.

જરથોસ્તી ધર્મમાં સ્ત્રી અને પુરૂષનો દરજ્જો એકસરખો રાખ્યો છે, અને ધાર્મિક બાબતોમાં તેઓ સર્વે સમાન હોયે ધરાવે છે. સ્ત્રીને પણ દુન્યાનાં દરેક કાર્યોમાં એકસરખોજ ભાગ અને હક આપવામાં આવ્યો છે. આ નવા 'જોતી' યાને ધર્મમાં નવા દાખલ થનાર છોકરા કે છોકરીને નીચલાં સુભાષિત શિક્ષણો એકસરખાં આપવામાં આવે છે:—

૧. અષેમ વૉહુની સુંદર બદગી આપણને શિખવે છે કે અપોષ્ટ યાને સત્યતા, રાસ્તી અને

નેકી, એ સૌથી ઉંચ સદ્ગુણ છે, અને ખરેખર સુખનું સાંધણ છે.

૨. યથા અહૂ વધરયો આપણને શિખાડે છે કે:—

એક જગતકર્તા મહાશાની સાહેબને સર્વોત્તમ પિછાણવા,

સત્યતાની મારફતે ઇન્સાન પણ ખુદા જેવો (God-like) થઈ શકે તે જાણવું.

લલાં મનથી કીધેલાં રૂડાં કામો માટે સદા આજીવ રાખવી અને તે ખુદા તરફની ફરજ તરીકેજ કરવાં, કાંઈપણ બદલાને ખાતર નહીં,

લાયક ગરીબોને મદદ અને પોષણ આપી અહુરમઝદનું આનંદમય સુખલયુક્ત રાજ્ય આ ગેતીની દુન્યામાંજ સ્થાપવું.

૩. હંમેશાં સત્યતા, નેકી અને ખરાંની તરફેણમાં રહી અસત્યતા, બદી અને ખોટાંની સાથે બળત્વારીથી લડવું.

૪. ભલા વિચાર, ભલા સખુન અને ભલા કામો માટે આજુ રાખી, તે સદ્ગુણો મેળવી રોજાંદી જાંદગીમાં અમલમાં મુકવા; અને જુરા વિચાર, જુરા સખુન અને જુરાં કામો તજ દઇ, તેઓથી દૂર રહેવું અને તેઓની સામે હિંમતથી લડવું.

હવે પછી આપેલી સુંદર, ટુંકી, ભાવાર્થથી ભરપૂર, ઉમદા જાંદગીઓનો કાળજીથી અભ્યાસ કરો, તેની ઉપર પુખ્ત વિચાર કરો; અને તમે જ્ઞેશો કે જાંદગીમાં અતિ ઉપયોગી થઇ પડે એવાં ઉમદા શિક્ષણો તમને મળશે.

નવજ્ઞેત ક્રિયા અને તેની સમજણ.

નવજ્ઞેત થનાર બાળક-છોકરી યા છોકરા-ને પેહેલાં નહવડાવી તેનું શરીર સ્વચ્છ કરવામાં આવે છે. કારણ શારીરિક પવિત્રાઇ આત્મિક પવિત્રાઇ મેળવવાનું સૌથી પેહેલું અને અગત્યનું પગઠીયું છે.

(નવજ્ઞેત થનાર બાળકને તેનાં ભિત્તરને પવિત્ર કરવાનો ખ્યાલ આપવા માટે, એક ચિન્હરૂપ, અસલમાં નીરંગનું અને હાલમાં કેટલેક ઠેકાણે દાડમના રસનું કે હોમનાં પાણીનું એક નાનું ગ્લાસ આપવામાં આવે છે, જો કે અવસ્તામાં એવું યા બીજું કશુંએ પીવાનું કાંઈ પણ ખુલ્લું ફરમાન આપવામાં આવ્યું હોય એવું લખાણ મળતું નથી).

નાહી રહ્યા પછી તે બાળકને શુદ્ધ સફેદ પવિત્ર પોશાક પેહરાવી નવજ્ઞેત ક્રિયા કરવા માટેનાં દિવાનખાનાંમાં લઈ જવામાં આવે છે; ત્યારબાદ વડા ધર્મગુરુ અને નવજ્ઞેત થનાર બાળક હવે પછી આપેલી બંદગીઓ મોટેથી મિજલસ સન્મુખ ગાઈને પઢે છે અને તે બાળકને એ ક્રિયામાં ‘સદરો’ યાને “સફેદ પવિત્ર પેહરાણુ” અને ‘કુસ્તી’ યાને “સફેદ ઉનનો પવિત્ર કમરબંધ” પેહરાવવામાં આવે છે.

શુદ્ધ સફેદ રંગો સુતરાઉ સદરો સાદાઈ, પવિત્રાઈ અને જીંદગીમાં હંમેશા રાખવી

જોઈતી સંપૂર્ણ દેવચ્છતાનો ખ્યાલ આપે છે, જ્યારે કુસ્તી જે ગરીબ નિર્દોષ મેઢાંનાં સફેદ ઉત્તરી બનાવવામાં આવે છે તે નિર્દોષતા, નમન્તાઈ અને નર્માશનો ખ્યાલ આપે છે; કારણ કે અસલવારેથી મેઢું ઉપલા તમામ સદ્ગુણોનું એક ચિન્હરૂપ ગણાતું આવ્યું છે.

કુસ્તી આપણી કમરની આસપાસ ત્રણ આંટામાં વિટાળવામાં આવે છે કે જેથી તે આપણને ચાલુ અને ચાલુ ખ્યાલ આપે અને યાદ દેવડાવે કે નવજોત થતી વખતે આપણે હુમત, ભલા અને નેક વિચાર, હૂખત, ભલા અને નેક સખુન અને હવર્ત, ભલાં અને નેક કામો કરવાનો જે કોલ આપ્યો છે તે આપણી દરરોજની જીંદગીમાં પાળી એ ત્રણ કબુલાતો ચાલુ અમલમાં મુકવી.

ઓ નવજોત થનારાં પુલ મિસાલ કુમળાં બાળકો! તમારી ચાલુ રોજીંદી જીંદગીમાં આ

સુદરેહ અને કુસ્તીનાં, નેકીનું કૈવલ આપનારાં,
 પવિત્ર લક્ષી કબુલાતો યાદ દેવાડનારાં નીશાન
 તરીકેનાં આ ઉપયોગી પેહરણો તમારાં શરીર ઉપર
 ચાલુ હંમેશાં પેહરણે; કારણ કે પવિત્રાધ,
 સત્યતા, નિર્દોષતાનાં અને બીજાં ઉમદા
 લલાં કાર્યો જે દરેકે દરેક માનવીએ, ખસુસ
 કરીને જરથોસ્તીએ કરવાનાં છે તેનું તેઓ તમને
 સરસમાં સરસ રીતે ચાલુ ભાણુ કરાવતાં અને
 યાદ આપતાં રેહશે.

એક ફરેશ્તાને કદાચ એવાં યાદ કરાવનારાં
 ચિન્હોની જરૂર ન હોય; બનવાબ્નેગ છે કે એક
 શ્રીદસુફે યા જ્ઞાની પુરૂષને આવાં ચિન્હોની ઘણી
 જરૂર ન હોય; પણ આપણા સર્વે નથી તો ફરેશ્તા
 કે નથી તો જ્ઞાની શ્રીદસુફે. આપણી ઇન્સાન
 તરીકેની નબળાઈઓ આપણે જાણ્યે છીએ; તો
 સત્યતા અને નેકીના રાહ (path) ઉપર ચાલુ
 રેહવા આપણા મહાન, ઉમદા, પવિત્ર ધર્મ અને
 તેનાં સામ્યાં, સાદાં, અક્કલપસંદ થોડાંક ક્રિયાકામો

અને ચિન્હોને હંમેશ સુધી વળગી રહો. ખચીતજ તે ચિન્હો તમને મદદ કરતાં થઈ પડશે અને તમારી દરરોજની જીંદગીમાં સુચનારૂપ થઈ તમને વધારે અને વધારે ઉમદા અને ભલી જીંદગી ગુજારતાં કરશે અને તમને અને માનવી જાતને સુખના સાગર તરફ લઈ જશે.

સુખનો સાગર.

સૌ લોક સુખની શોધમાં જગતમાં ભમે છે, જર અને જોર ખરચી સૌ ડોહ રમે છે, પતંગ્યાં મિસાલ સર્વ અહીં તહીં ઉડે છે, પણ સુખ તો નહીં મળતું! જીગર તો જળે છે! શું જોઈએ છે તને સુખ? તો જરથોસ્ત દે છે, રે માનવી! કાં તું ફેકટ ફેરે છે? રાસ્તી, ભલું મન ને પ્યાર અખત્યાર કર, ને જો, કેમ તને સુખનો સાગર મળે છે.*

* આ નાની કવિતા મરહુમ ઉસ્તાદ શેહરયારજી ભરૂચાની એક કવિતા ઉપરથી લીધી છે.

રૈજંદી બંદગીઓ.

અર્પેમ વૉહૂ.

અર્પેમ વૉહૂ વહિરતેમ અસ્તી,
ઉરતા અસ્તી, ઉરતા અહ્માધ
હાત્ર અખાધ વહિરતાધ અર્પેમ.

અર્પેમ વૉહૂ.

(અખોઈની વખાણ.)

અખોઈ, સત્યતા અને રાસ્તી એ સૌથી શ્રેષ્ઠ સદ્ગુણ
છે; તે સુખ છે; ખરું સુખ તે ભોગવે છે જે
હમેશાં ઉત્તમ સચ્ચાઈ જાળવે છે.

યથા અહ્ન વધર્યો.

યથા અહ્ન વધર્યો અથા

રતૂશ અપાતચીત હયા

વંદ્રહેઉશ દજદા મનંદ્રહો જ્યઝ્ઞાથનનાંમ

અંદ્રહેઉશ મજદાધ

ક્ષઞ્ઞમયા અહુરાધ આ યિમ્

દ્રિગુજ્યો દદત્ વાસ્તાર્મ.

યથા અહુ વધર્યો.

(મીનોઘ સખુન.)

જેમ અહુરમઝદ સર્વોપરી સાહેબ છે, તેમ આત્મિક વડો રાહબર પણ પોતાના સચ્ચાઈ અને શુદ્ધપણના ઉંચ સદ્ગુણોને લીધે ખુદા મિસાલ (God-like) થાય છે.

તે ભલાં મનની જીંદગીનાં કાર્યો અહુરમઝદને અર્પણ કરે છે.

લાયક ગરીબનો રક્ષક થઈ તે મહાશાની સાહેબને પોતાનું કૌવત અને સત્તા અર્પણ કરે છે.

કેમ ના મજદા.

કેમ ના મજદા મવછતે પાયૂમ દદાત,
 હાત મા દ્રંગવાઓ દીદરેષતા અએનંધહે
 અન્યેમ થવહાત આથસયા મનંધહસયા,
 યયાઓ બ્યઓથનાઇશ અર્ષેમ થઓશતા
 અહુરા, તાંમ મોઇ દાંસ્તવાંમ દએનયાઇ
 ક્રાવઓયા.

કે વરેથમ-જા થવા યોઇ સેનગડા યોઇ
 હુંતી, ચિથા મોઇ દાંમ અહુમખિશ રતૂમ
 ચીજદી; અત હોઇ વોહુ સંઓષો જન્તૂ
 મનંધહુ, મજદા અહાઇ યહાઇ વર્ષી
 કહાઇચીત.

પાત-નો લિમબ્યન્તત પધરિ મજદાઓસય
 આરમઘતિશય રપેન્તસય, નસે દએવી

કેમ ના મજદા.

(૭' હમારો આધાર, ઓ મજદા!)

મુશ્કેલી અને બખેડાના વખતમાં જ્યારે ધુરાઓ
હમને કીનાલરેલાં તુકસાનથી ડરાવે ત્યારે, ઓ
અહુરમજદા! તારાં ભલાં મન અને સત્યતાનાં
શિક્ષણો સિવાય બીજું કોણ હમારો બચાવ કરશે?

મારા ધર્મ ઉપર એતેકાદ રાખવા અમશારપંદો
તારાં દીની ફરમાનો લઈ આવે. તારાં શિક્ષણો
વડે કોણ ધુરાઈને મારી કાઢશે? આ બન્ને
દુન્યાને માટે હમને આત્મિક રાહબર આપ.

તારા પસંદ કીધેલા ભકતોની મદદને માટે ભલાં
મનની બક્ષેશ સાથે સરોશ (યાને અંતરજ્ઞાન)
કયારે આવશે?

ઓ પ્રેમ અને ભકિતની પરમાર્થી શક્તિઓ!
હમને ગુસ્સા અને અદેખાઈથી બચાવો; નહારી

દુક્ષ, નસે હએવો ચિથે, નસે હએવો
 ક્રકરુશ્તે, નસે હએવો ક્રદાધતે, અપ દુક્ષ
 નસે, અપ દુક્ષ દાર, અપ દુક્ષ વીનસે,
 અપાખંધે અપ-નસ્યેહુ, મા મરંનયધનીશ
 ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહુ.

નમસ્યા યા આરમધતિશ ઇજ્ઞાયા.
 અપંમ વૌહુ (૧).

જુઠાઈ સદા નાશ પામજો, જુરાઈની નસલ
હમેશાં નાબુદ થજો. જુરાઈનાં ફજો! તમે
અણુદિઠ થજો, જેમાંથી સર્વે સુંદર વસ્તુઓ
પેદા થાય છે. જુરાઈ આ દુન્યાનાં મૂળ તત્વનો
કદી પણ નાશ કરે નહીં, પ્રેમ અને નમ્રતાના
સદ્ગુણો! તમને આદરમાન હોજો.

નીરંગે કુસ્તી બસતન.

(અહુરમઝદ ખુદાએ.)

અહુરમઝદ ખુદાએ, અહુરિમન અવા-
દશાહાં દર અવાજ દાશતાર.

જદ શિકસ્ત બાદ અહુરિમન, દેવાં,
દૂજાં, જાદૂઆં, દરવંદાં, કીકાં, કરકાં,
સાસ્તારાં, ગુનાહુગારાં, આશમોગાં, દરવંદા,
દુશ્મનાં, પરયાં જદ શિકસ્ત બાદ. દુશ
પાદશાહાં અવાદશાહાં બાદ; દુશ્મનાં
સતોહુ બાદ; દુશ્મનાં અવાદશાહાં બાદ.

અહુરમઝદ ખોદાએ, ઐજ હુમા ગુનાહુ
પતેત પરોમાંનોમ, ઐજ હુરવસ્તીન દુશ્મત
દુજૂખત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ; ઓએમ
ગાફત, ઓએમ કરદ, ઓએમ

નીરંગે કુસ્તી બસતન.

મહાજ્ઞાની દાદાર અહુરમઝદ, સર્વોત્તમ પેદા કરનાર સાહેબનાં નામથી શરૂ કરું છું.

અપવિત્ર દુષ્ટ-મન હમેશાં નાશ પામેલું થજ્ને. તમામ જૂદા માણસો, ખુરું કરનારાઓ, પાપીઓ, સારી શિખામણુ નહીં સાંભળનારાઓ, દેખતી આંખે આંધળા અને છતે કાને બેહેરાઓ સદા હારેલા અને નાશ પામેલા થજ્ને.

ખુરા પાદશાહો હમેશાં સત્તા વગરના થજ્ને અને તમામ ખુરા દુશ્મનો હમેશાં લાચાર થજ્ને.

ઓ સર્વજ્ઞાની, સર્વ શક્તિવાન, મીનોષ્ઠ બાપ અહુરમઝદ! હું મારાં તમામ પાપોનો પસ્તાવો કરું છું. જે ખુરા વિચારો મેં વિચાર્યા હોય, જે ખુરા શબ્દો હું બોલ્યો હોવું અને જે ખુરાં કામો મેં કીધાં હોય, તથા જે બદી અને ખરાબી મારી મારફતે અને મારાથી ઉત્પન્ન થઈ હોય તે માટે હું પસ્તાવો કરું છું.

જરત, ઓએમ યૂન યૂદ ઍસ્તૅદ, ઍજ
 આંન ગુનાહ મનરની ગવરની કુનરની,
 તની રવાંની ગતી મીનાઆંની, ઓએ
 અવાજ્જ પશેમાં, પ સ્ ગવરની પ પતેત
 હોમ.

દ્વનઁઁઁ અહુરહે મજદાઁઁ; તરોઁઁ-
 દીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુઘથ્યાવરશતાંમ
 દ્વત વરના ક્રષોત્તેમ્; રતઁઁમિ અર્ષેમ.
 અર્ષેમ વૉહુ ૧, યથા અહુ વધરયો ૨,
 અર્ષેમ વૉહુ ૧.

વિચાર, વચન અને કામોને લગતા, શરીર અને
રવાનને લગતા, ગેતી અને મીનોષ જીંદગીને લગતા,
મારા સધળા ગુનાહો, માટે ખરાં અંતઃકરણથી
પશ્ચાતાપ કરી પાછો ફરું છું.

મહાજ્ઞાની અહુરમઝ્દને ખુશ્નુદ અને ખુશહાલ
કરવા અને ખુરાં મનને ધિક્કારવું, તમામ
મનુષ્યનાં સુખ માટે યત્ન કરનારાઓની સૌથી
ઉત્તમ ઇચ્છા આ છે.

અપોષ્ટના કાનુન અને સત્યતા તથા સ્વચ્છતાને
હું વખાણું છું.

(આ ઉપલી કબુલાત આપતાં આપણે શુદ્ધ
સફેદ ઉનની કુસ્તી પવિતાઈ અને નિર્દોષતાની
નીશાન તરીકે આપણી કમરની આસપાસ ત્રણ
આંટામાં વિંટાળ્યે છિયે, જે ત્રણ આંટા મુખ્ય
ફરમાનો હુમત, હૂખ્ત અને હવર્સ્તની યાદ આપે
છે. ત્યાર પછી અર્ષેમ વૉહ ભણુતાં સત્યતા અને
રાસ્તીની ફરીથી સ્તુતિ ગાઈયે છિયે.)

જસ મે અવંધહે મજદ.

 જસ મે અવંધહે મજદ.

ત્રણ વખત પદવું) મજદયસ્નો અહ્મી,
મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ ક્વરાને આસ્તૂ-
તમ્મ્યા ક્વરંતસ્યા, આસ્તુયે હુમતેમ
મનો, આસ્તુયે હૂપતેમ વયો, આસ્તુયે
હવરશતેમ ષ્યઝાથનેમ. આસ્તુયે દઝેનાંમ
વંધઉહીમ માજદયસ્નીમ ક્સપાયઝા-
ઝંધ્રાંમ, નિધારનઘથિયેમ, ખઝેત્વદથાંમ,
અષઝાનીમ, યા હાઘતિનાંમયા ખૂષ્યે-
ઘન્તિનાંમયા મજિશતાયા, વહિશતાયા,
સઝેશતાયા, યા આહૂધરિશ જરથુશત્રિશ,

મઝદ્યસ્તો અહ્મી.

(દીનનો એકરાર.)

ઓ અહુરમઝદ! મારી મદદે આવ. હું એકજ મહાશાની પેદા કરનાર અહુરમઝદની ભક્તિ કરનાર મઝદ્યસ્તી જરથોસ્તી છું. હું મારા ધર્મ ઉપર ઉસ્તવાર છું અને ભલા વિચારોજ મનમાં ઉત્પન્ન કરવા માન્યતા ધરાવું છું. નેક બોલાયલા સારા સપ્તનોમાં આસ્થા ધરાવું છું. રૂડી રીતે કીધેલાં ભલાં કાર્યો ઉપર યકીન રાખું છું. પવિત્ર ભલી મઝદ્યસ્તી દીન ઉપર માફ અહંગ યકીન જાહેર કરું છું, જે ભલી દીન હૃદયારોની બંધી કરે છે, અને તમામ લગાઈ તથા કન્યા કંકાશનો છેડો લાવે છે; અને જે દીન માણસને અહંકાર વગરના અને સ્વભોગ આપનારાં બનાવે છે. મહાશાની દ્વાર અહુરમઝદની દીન જે સ્પિતમાન જરથુસ્ત્ર સાહેબ લાવ્યા હતા તે દીન જે સધળી દીનો

અહુરાધ મજદાધ વીરપા વૉહુ ચિનહી
 અએપા અસ્તિ દએનયાઓ માજદ-
 યસ્નોઘશ આરતૂધતિશ.

અર્ષેમ વૉહુ ૧.

હાલમાં છે, અગાઉ થઇ ગઇ અને હવે પછી થશે તેમાં સૌથી મહાન, સૌથી ઉત્તમ, સૌથી શ્રેષ્ઠ છે.

તમામ લલાઇ અને નેકી અહુરમઝદ તરફથી આવે છે.

લલી માઝદયસ્ની જરથોસ્તી દીનનો આ એકરાર છે.

હાથા નામ સેતાયશન.

દેનઝાંથ અહુરહે મજ્જદાઝાં. અપેમ
વોહુ ૧.

પ નાંમ-ધ યજેદ-ધ બક્ષાઈદ-ધ બક્ષાધ-
શગર-ધ મેહુરબાન.

નાંમ સ્તાયશન-ધ ઓધ-ધ હુમા બૂદ
ઉ હુમા હસ્ત ઉ હુમા બેદ. યજેદ-ધ
સ્પેના મીના, ધ અન્દરધય મીનાયાં મીના,
વશ ખત્રી યક્, ઉ નાંમ હોરમેજદધય
ખદાએ-ધ મહેસ્ત ઉ તવાના ઉ દાના
ઉ દાદાર ઉ પરવરદાર ઉ પાના ઉ ખાવર
ઉ કર્કગર ઉ અવજશદાર ઉ અવીજ
વેહુ-દાએસ્તાની ઉ હુમા જોર.

સેપાસ્-ધ ઓધ-ધ વજોર્ગ-ધ ઓસ્તયાં
કે આફ્રીદ પ ખેશ અનહુમખતી જોર ઉ
દાનાધ અવરતર શશ અમેશાસ્પેંદ ઉ

નામ સેતાયશન.

(પવિત્ર નામની વખાણ.)

ધણાજ ડહાપણવાલા અહુરમજ્દની ખુસ્તુદી
અને વખાણ હોજો.

દયાળુ, ગુનાહ માફ કરનાર અને ઇન્સાફી
સાહેબનાં નામથી આ શરૂ કરું છું.

આ વખાણ છે પવિત્ર અહુરમજ્દનાં નામની,
જે હંમેશ હોતો, હંમેશ છે અને હંમેશ રહેશે.

તે સાહેબ વૃદ્ધિ કરનાર મીનો, આણુદીઠમાં
પણ આણુદીઠ; તેનું મૂળ એકજ, અને તેનું નામ
અહુરમજ્દ, સૌથી મોટો ધણી, સર્વ શક્તિવાન,
સર્વ જ્ઞાની પેદા કરનાર, પોશણ કરનાર અને
પાળનાર, ઇન્સાફી, સવાબકાર, માફી બક્ષનાર,
પવિત્ર, ભલા કાનુનવાલો, અને તમામ જોરેમંદ.

તે મહોટા ઉસ્તવાર સાહેબના શુક્રાના ! જોજો
પોતાની હરીફાઈ વિનાની સત્તા, અને ડહાપણથી છ

અવદ્ વસ યજ્ઞદાંત્ર ઉ રોશન્ વહેશત્ર ઉ
 ગરોતમાંન્ ઉ ગૌર્દ-ધ આસમાંન્ ઉ ખુર-
 ધ તાવા ઉ માહ-ધ ખાંમી ઉ સ્તર-ધ
 વસ-તોખમ ઉ વાત્ર ઉ અન્દરવાએ ઉ
 આતશ ઉ આવ ઉ જમી ઉ ઉર્વર ઉ
 ગોસ્પંદ્ર ઉ અયોખશુસ્ત્ર ઉ મરદામ.

યજ્ઞશન ઉ ન્યાયિશન-ધ ઓધ-ખદાએ-
 ધ કેરકેગર, કે-શ મેહ કદ્ અજ હર ગેતી
 દહિશનાંન્ મરદુમ પ ગુયાધ ઉ કીરધ ઉ
 દાત્ર શહરયારી-ધ હુન્ગાંમ ઉ રાધનીદારી-
 ધ દામાંન્ પ રજમી અયૂજિશન-ધ પદીર
 દેવાંન્.

નમાજ ઓ વીસ્પ-આગાહ-ધ ખાવર,
 કે-શ ફેસ્તીદ, પ યશત્ર કવહર જરતુહશત્ર-ધ
 સિપતમાંન્ અશતી ઓદામાંન્, દીન્ દાનિશન્
 ઉ વરોધશન્, આસ્નખદી ઉ ગોશોસ્ત્રૂ

બુલંદ, અમર્ગ, વૃદ્ધિવાન અમશાસ્પંદો (મિનોષ શકિતઓ), ઘણા ચમત્કારિક યજ્ઞદો, રોશન બેહેસ્ત, ગરોથ્માન, આસ્માન, તેજસ્વી ખુરશેદ, ઝળકતો માહતાબ, ઘણાં તોખમ ધરાવતા સેતારા, પવન, વાતાવરણ, આતશ, પાણી, જમીન અને વનસ્પતી, ગોસ્પંદ, ધાતુ તેમજ મનુષ્યજાતને બનાવ્યાં.

તે સવાબકાર સાહેબનાં વખાણ અને નેમાજ, જેણે તમામ પેદાયશોમાં માણસજાતને વાચા શકિત અને બુદ્ધિની બક્ષેશથી ચહડતો દરજ્જે આપ્યો, અને દેવો સામે લડવા માટે જમાનાની શેહરચારી અને પેદાયશ ઉપર હકુમત આપી.

તે તમામ જાણકાર સાહેબને નેમાજ જેણે વખાણાયલાં ફરોહરવાલા અશો સ્પિતમ જરથુસ્ત્રની પયગમ્બરી મારફતે પેદાયશ માટે મોકલ્યાં: દીનને લગતું જ્ઞાન અને ઇમાન, જાતી અઝ્કલ અને કાને મેલવેલી અઝ્કલથી તમામ હાલમાં હયાત, ભૂતકાળમાં

અદી રનાસઘ ઉ રાઘનીદારી-ઘ વીરપ
હસ્તાંન્ ઉ બૂહાંન્ ઉ બેદાંન્ કહન્ગાંન્
કહન્ગા માંથ રપેન્દ્ર કુ બેદ રવાંન્ ઓ પુહુલ્
બુખ્તાર ઘ અજ્જ દુજ્જખ્ ઉ વતારતાર-
ઘ ઓ આં-ઘ પહલુમ અખાં-ઘ અશોઆંન્-
ઘ રોશાન્-ઘ હુબોઘ હુમા ખારી.

પ ક્રમાંન્-ઘ તો ખાવર, પ ક્રમાંન્-ઘ તો
ખાવર, પ ક્રમાંન્-ઘ તો ખાવર, પદીરોમ
ઉ મીનોમ ઉ ગુયોમ ઉ વરજોમ દીન્
ઘ અવીજ્જ; આસ્તવાન હોમ પ હર કંરકુ ઉ
અવજ્જશ હોમ અજ્જ વસ ખજ્જ; અવીજ્જ
દારઓમ અદી ઉ આસ્નીદ કુનિરન્ ઉ
પહરેજ્જિરન પાફ શશ કોરાંન્-ઘ જાંન્
મનિરન ઉ ગવેરન ઉ કુનેરન ઉ વીર ઉ
હુશ ઉ અદ્.

પ કાંમ-ઘ તો કંરકુગર તવાંન્ સામાનીહા
કુનોમ આં યત્ પ્રસૂતિરન પ વેહ મનિરની

થઈ ગયલી અને ભવિષ્યમાં થનાર પેદાયશની
પિછાણ અને હકુમત, તથા શિક્ષણોમાંનું સૌથી
ઉમદા શિક્ષણ, વૃદ્ધિવાન માંધવાણી, જે ચિન્વત
પુલ ઉપર રવાનને દોળખથી મુક્તિ બક્ષનાર, તેમજ
અશેા રવાનોની નુરમંદ, સુગંધથી ભરપુર સંપૂર્ણ
સુખવાલી બેહેસ્તી જાંદગી તરફ તારનાર.

તારાં ફરમાનથી, ઓ અપાર શક્તિવાલા સાહેબ,
હું તારી પવિત્ર દીન કબુલ રાખું છું, તે દીન
ઉપર મનન કરું છું, તે દીનને અનુસરી બોલું
છું, અને તે દીન ઉપર અમલ કરું છું; હું તમામ
સવાબનાં કામો ઉપર ઉસ્તવાર રહી, અગણિત
ગુનાહોથી મુક્ત થાઉં છું. હું પવિત્ર રાખું મહારી
ખુદી, જાતી કરણી, પરહેજગારી, અને છ પાક
જીવન શક્તિઓ : મનસા, વાચા, કર્મ, વૈર્ય, હોશ
અને ડહાપણ.

તારી ઇચ્છા અનુસાર, ઓ સવાબકાર સાહેબ!
મારા સ્વચ્છ વિચાર, બલ્લાં વચન અને રૂડાં કર્મથી,

ઉ વેહ ગવંશની ઉ વેહ કુનિશની, કુ
વશાયોમ રાહુ-ધ રોશન, કુ ઓમ ને રસેદ
ગેરાંન પજદ-ધ દુજખ, ઉ વતીરામ પ
જયા વતરગ, ઉ રસોમ ઓ ઓ માં-ધ
વહેશત-ધ પુર-બોધ હરવીરપ પેસીદ-ધ
હમા ખારી.

સ્તાધશન-ધ ઓધ અવજશુદાર ખદાએ,
ક કાંમ ઉ કંરક પાતહાશન કુનેદ ઇ ક્રમાંન
રાધનીદારાંન, અવદુમિચ બુજેદ દરવંદાંનિચ
અજ દુજખ, ઉ અવીજધહા વીનારેદ
વીરપ દાંમ.

 સ્તાધશન-ધ દાદાર હોરમેજદ-ધ હર
વીરપ આગાહ ઉ તવાના ઉ તવાંનગર,
હરત અમેશાસ્પેન્દ ઉ વરહરાંમ યજેદ-ધ
પીરોજગર-ધ દુશમન જદાર, અમહે
હુતાશતહે બે રસાદ. અર્ધમ વોહુ ૧.
(ત્રણ વાર પઢે.)

મારી તમામ શક્તિ વડે, હું તારી પરસ્તેશ કરું, જે વડે હું રોશન રાહ ખુલ્લો કરું, જેથી દોળખનો ભારે અળખ મને પહોંચે નહીં, અને ચિન્વત પુલ પસાર કરી સુગંધથી ભરપુર, તમામ આરાસ્તે, સંપૂર્ણ સુખવાલાં તે બેહેસ્ત મકાન તરફ હું પહોંચું.

તે મારી બક્ષનાર સાહેબની સેતાયેશ, તેનાં ફરમાન મુજબ ચાલનારાંઓની મુરાદ અને સવાબનો બદલો આપે છે, અને આખરે દરવંદોને પણ દુજખથી મુક્ત કરે છે, તથા તમામ પેદાયશને પવિત્રાઈથી સુધારે છે.

સેતાયેશ સર્વજ્ઞાની, સર્વ શક્તિવાન દાદાર અહુર-મજ્દની, સાત અમેશાસ્પદોની, અને ફત્તહમંદ દુશ્મનને મારનાર બેહરામ યજ્ઞની સારી ઘડેલી હિમ્મત મહારી મદદે પહોંચે !

દાઝ્યા વીરપ હુમત.

(ત્રણ વાર પઢે.)

વીરપ હુમત, વીરપ હૂખત, વીરપ
હૂવરશત, બઝાધો-વરશત,

વીરપ દુશમત, વીરપ દુજૂખત, વીરપ
દુજવરશત, નોધત બઝાધો-વરશત.

વીરપ હુમત, વીરપ હૂખત, વીરપ
હૂવરશત, વહિશતમ અંધહુધમ અપએત;

વીરપ દુશમત, વીરપ દુજૂખત, વીરપ
દુજવરશત, અચિશતમ અંધહુધમ અપએત.

વીરપનાંમચ હુમતનાંમ હૂખતનાંમ
હૂવરશતનાંમ વહિશત અંધહુધ આઅત
હચ ચિથ્રેમ.

અપેમ વૉહૂ ૧.

દાઝ્યા વીરુપ હુમત.

(ત્રિગુણુ ભલાધ.)

તમામ નેક વિચાર, તમામ નેક વચન, તમામ
નેક કર્મ બુદ્ધિથી નિપજે છે;

તમામ દુષ્ટ વિચાર, તમામ દુષ્ટ વચન, તમામ
દુષ્ટ કર્મ હિણુબુદ્ધિથી નિપજે છે.

તમામ નેક વિચાર, તમામ નેક વચન, તમામ
નેક કર્મ જેહેસ્તની જાંદગી તરફ લઇ જાય છે;

તમામ દુષ્ટ વિચાર, તમામ દુષ્ટ વચન, તમામ
દુષ્ટ કર્મ ધણીજ પાપી જાંદગી (દોજખ)
તરફ ધસડી જાય છે.

અને તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક
કર્મનાં બીજમાંથી જેહેસ્તની જાંદગી છે,

ઉશળામ.

અથ ઇમાં વચો દ્ર્નજ્યોઘસ, યોઘ અંધ્ર-
 હુન વાર્શ્વન્યોત્તમચ; બએપજ્યોત્તમચ;
 પન્ય અહુન વધર્થ દ્ર્સ્ટાવયોઘશ. યથા
 અહુ વધર્થો (૫); અહુન્મ વધરીમ તનૂમ
 પાઘતિ, અહુન્મ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ,
 અહુન્મ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ. યથા
 અહુ વધર્થો (૧); કેમ ના મજ્જદા
 (તમામ પટે.) અપ્પેમ વૉહુ (૧); યથા અહુ
 વધર્થો (૨૧); અપ્પેમ વૉહુ (૧૨).

નંમસં-તે ઉશળામી! નંમસં-તે ઉશ-
 ળામી! નંમસં-તે ઉશળામી!

અએતત્ત દિમ વીરપનાંમ મજ્જિશત્તમ
 દજ્જદ્યાઘ અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરેમ
 મજ્જદાંમ, સનથાઘ અંધ્રરહે મધન્યેઉશ
 દ્રવતો, સનથાઘ અએખમહે પ્રવીદ્રઓશ,

ઊશ્યામ.

(આમદાદને નમન.)

હવે આ વચનો તું ભણ, જે ધણા ક્ષેત્રે બક્ષનાર,
ધણા અસકારક થશે; પાંચ અહુનવર તું ગા.

અહુનવર શરીરની પનાહી કરે છે.

નમસ્કાર તને, ઓ આમદાદ!

નમસ્કાર તે જે સર્વમાં મહાન અહુરમજ્દને
વડપણ તથા સરદારી આપવા માટે, યુરા અંગ્રેમધન્યુ
(ભૂંડા મન)ને મારવા માટે, કુર (ધાસ્તીભર્યા)
ગુસ્સાને મારવા માટે, યુરા બદકારોને મારવા માટે,
સઘળી ગેબી યુરી શક્તીઓને હઠાવવા માટે.

તેજસ્વી, નુરમંદ અહુરમજ્દની બરકકત માટે,
અમેશાસ્પંદોની બરકકત માટે, તેજસ્વી, નુરમંદ
તેસ્તર સેતારાની બરકકત માટે, અશો નરની

સ્વેનથાઇ માજ્ઞન્યનાંમ દ્વ્યેવનાંમ, સ્વેન
 વીસ્વનાંમ દ્વ્યેવનાંમ વર્ણનાંમચ દ્રવતાં
 ક્વથાઇ અહુરહે મજ્ઞદાઓ રઘેવ
 ખર્નંધ્રઉહતો, ક્વથાઇ અર્ધનાંમ સ્વે
 નાંમ, ક્વથાઇ તિશ્વેહે સ્તારો રઘેવ
 ખર્નંધ્રઉહતો, ક્વથાઇ નર્શ અપઓ
 ક્વથાઇ વીસ્વનાંમ સ્વેનતહે મધ્યે
 દામનાંમ અપઓનાંમ. યથા ર
 વધ્યે (૨).

વંધ્રહુચ વંધ્રહુચાઓસચ આક્રીના
 વીસ્વયાઓ અપઓનો સ્તોઇશ, હુધ્યા
 ખવાંધ્યાધચ યૂધ્યાંધ્યાધચ, અપ
 રાસેન્તીમ દરેધો-વાર્ધમનંમ, મિષાઃ
 હુવો અધવિષાયિમ મિષાયિમ આક્ર
 ઔધ્રહુધતીમ, ખર્નંતીમ વીસ્વાઓ ખ
 પજાઓ, અપાંમચ ગવાંમચ ઉર્વરનાંમ
 તઉર્વધેધન્તીમ વીસ્વાઓ અર્ધેષાવં
 દ્વ્યેવનાંમ મળ્યાનાંમચ, અર્ધેધન્તાંમ આ

ખરકકત માટે, તમામ રપેન્ત મધન્યુની અંશે
પેદાયશની ખરકકતને માટે.

સઘળાં અંશે જનદાર, હાલમાં હયાત, ભૂતકાળમાં
થઈ ગયલાં, ભવિષ્યમાં હસ્તી મેલવનાર, નર અને
નારીનો લાંબા-કાલે પુગનાર કરણીનો બદલો હું
આશિર્વાદું છું, જે બદલો હંમેશ સાથે રહેનાર
અને ઘણોજ સાથે રહેનાર, હંમેશ સાથે રહેનાર અને
કદીપણ ક્ષના નહીં થનાર, જે બદલો પાણી, ગોસ્પંદ
અને વનરપતિમાંના સઘલા ઇલાજો ધરાવનાર, જે
બદલો આ ધર અને આ ધરના ધરધણીને હાણી
કરનાર દેવો અને માણસોના દ્વેષને તોડનાર.

હું આશિર્વાદું છું ભલી બક્ષેશો અને ભલા
કરણીના બદલા, આગળા અને પાછળના જમાનાનાં
ભલાં કાર્યોના લાંબા કાલે પુગનારા, જેથી આપણને
મહાન, સરસ અને શ્રેષ્ઠ કરણીના બદલા મળે,
અમેશારપંદોની યજ્ઞસ્તે, નયાયિસ્તે, ખુસ્તુદી અને
મસંશા કાજે, આ ધરની ખરકકત કાજે, તમામ

ધય ન્માનાધ, અહ્માધય ન્માનહે ન્માનો-
પતેએ.

વંધઉહીશય અધાઓ વંધઉહીશય
અપયો હુપડવાઓ વહેહીશ, અપરાઓ
રાસેન્તીશ દરેઘો-વારેશ્મનો, યથ ના
મજિશતાઓસય વહિશતાઓસય સ્સએ-
શતાઓસય અપયો ઓરેન્વન્તે, અમ્પનાંમ
સ્પેન્તનાંમ યસ્નાધય વહ્માધય ક્ષનઓધ્રાધય
ક્રસસ્તયએય, ક્રદથાધ અહે ન્માનહે, ક્રદ-
થાધ વીસ્પયાઓ અપઓનો સ્તોધશ,
હુમિસ્તેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોધશ,
'સ્તવસ્ અપા યે હુદાઓ યોધ હેન્તી.'

વસસય તૂ, અહુર મજદ! ઉશ્તાય
ક્ષએષ હુવનાંમ દામનાંમ; વસો આપો,
વસો ઉર્વાઓ, વસો વીસ્પ વોહ
અપચિથ;

ક્ષયન્નંમ અપવન્નંમ દાયત, અક્ષય-
ન્નંમ દ્રવન્તંમ, વસો-ક્ષઓ ખયાત્ર અપવ

અશો હસ્તીની બરકકત કાળે, તમામ યુરી હસ્તીની સામે થવા કાળે; “હું જે સુભકત અપના અચળ નિયમથી સેતાયેશ કરનાર અને આપણુ જેઓ છિયે.”

ઓ મહારાની સાહેબ અહુરમઝદ! તારી ઇચ્છા અનુસાર અને નેકીથી, તારી પેદાયશો ઉપર તું પાદશાહી ભોગવ; તારી ઇચ્છા અનુસાર પાણીઓ ઉપર, તારી ઇચ્છા અનુસાર વનસ્પતિઓ ઉપર, તારી ઇચ્છા અનુસાર અશોઇનું બીજ ધરાવનાર તમામ નેઅમત ઉપર તું પાદશાહી ભોગવ.

અશોને સત્તાવાન બનાવ; જૂઠા અને યુરાઓને અસત્તાધારી. અશો પોતાની ઇચ્છા અનુસાર સત્તાધારી બને; જુઠો અને યુરો પોતાની ઇચ્છા અનુસાર સત્તાધારી નહીં બને, પણ રપેન્ત મઇન્યુની પેદાયશમાંથી બાહર ગયલો, હારેલો, હાંકી કહાડેલો, અને અસત્તાધારી બને.

વળી હું જે જરથુસ્ત્ર તે ધરો, મોહલ્લા, ગામો અને દેશોના વડાઓને આ અહુરમઝદી જરથુસ્તી

અવસો-ક્ષત્રો પથાત્ દ્વાઓ ગતો હામ-
સ્તો, નિજઅર્થેતો હુય સ્પંન્તહે મધ્યેઉશ
દામખ્યો, વરતો અવસો-ક્ષત્રો.

હુક્ષ્ય અર્જમચિત્ત યો કરથુશ્ત્રો ક્રત્તેમાં
ન્માનનાંમય, વીસાંમય, જન્તુનાંમય હખ્યુ-
નાંમય અંધ્રહાઓ દ્યેનયાઓ અનુમતય-
એય અનૂજ્જતયએય અનવરશ્તયએય યા
આહુધરિશ કરથુશિત્રશ.

યથ નો આઝાધ્રહામ પાતો મનાઓ,
વહિશ્તો ઉર્વાનો, આશ્રવધતીશ તન્વો
હુન્તો, વહિશ્તો અંધ્રહેઉશ આકાઓસ-
ચોધત્ આહુધરે મજદ જસંન્તાંમ.

(ત્રણ વાર પઢે.)

અપ વહિશ્ત! અપ સ્ત્રએશ્ત! દરેસામ
શ્વા, પધરિ શ્વા જમ્યામ, હુર્મેમ શ્વા
હુખમ. અર્પેમ વોહુ ૧.

અહ્માધ રએશય; હુજાંધરેમ; જસ
મે અવંધ્રહે મજદ; કરેકેહ મોજદ.

દીનનાં મત, વાણી અને કર્મ અનુસાર વર્તણું કરતા બનાવું.

જેથી હમો અન્યે ખુશહાલ મનનાં, સર્વોત્તમ રવાનનાં આખાદીભર્યાં શરીર ધરાવનારાં, સૌથી સરસ રહાની જીંદગીવાલાં; અને જાહેરીથી અહુર-મજ્દી રાહને પહોંચ્યે, ઓ મહાજ્ઞાની કીરતાર!

ઓ સર્વોત્તમ અપ (સત્યતા) ઓ શ્રેષ્ઠ અપ !
(સત્યતા) હમે તારાં દર્શન કર્યે, હમે તને પરિપૂર્ણ પુગ્યે, હમે તારા હમેશના સોહઅતી અન્યે.

ક્રસ્તુયે.

(અવસ્તા ભાષામાં પતેત.)

ક્રસ્તુયે હુમતોઘ્ઞ્યસ્યા હૂખ્તોઘ્ઞ્યસ્યા
 હ્રવરશ્તોઘ્ઞ્યસ્યા માંથવોઘ્ઞ્યસ્યા વખ્ધવોઘ્ઞ્ય-
 યસ્યા વરશ્તવોઘ્ઞ્યસ્યા. અધખિગધર્યા
 દધથે વીરપા હુમતાયા હૂખતાયા હ્રવર-
 શતાયા. પધતિરિચ્યા દધથે વીરપા દુશ્મતાયા
 દુક્કૂખતાયા દુશ્વરશ્તાયા.

ક્રા વે રાહી અમ્પા રપ્પંતા! યસ્નમ્યા
 વહ્નમ્યા, ક્રા મનંધ્રહા, ક્રા વચંધ્રહા, ક્રા
 ધ્યઅંથના, ક્રા અંધ્રહુયા, ક્રા તન્વસ્યીત
 ખપ્યાઅં ઉશ્તનમ્.

સ્તઅંભિ અપ્પમ્. અપ્પમ્ વૉહુ (૧).

ક્રસ્તુયે.

(અવસ્તા પતેત.)

મનસા, વાચા અને કર્મથી, તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કાર્યોને હું વખાણું છું. સધળા નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કર્મને હું અખત્યાર કરું છું. સધળા દુષ્ટ વિચાર, દુષ્ટ વચન અને દુષ્ટ કર્મ હું તજી દઉં છું.

ઓ અમર્ગ વૃદ્ધિવાન અમેશારૂપંદો! તમને હું અપુર્ણ છું યજ્ઞસ્ને તથા નયાયેશ, આરાધના તથા વખાણ, મહારાં મનસા, વાચા, કર્મ તથા અંતઃકરણથી, તેમજ હું અપુર્ણ છું મહારી શારીરિક જીંદગી.

હું અશોધ અને સત્યતાની સ્તુતિ કરું છું.

દીનનો કલમો.

(ત્રણ વાર પઢે.)

પ નાંમ-ધ યજ્ઞેદ્ર-ધ બક્ષાયન્દ્ર-ધ બક્ષા-
યિશગર-ધ મેહરખાન.

રક્ષિતયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદયાત-
યાઓ અપઓનયાઓ દયેનયાઓ વંધ-
હુયાઓ માજદયસનોધશ.

દીન બેહ-ધ રાસ્ત વ દરોસ્ત, કે ખદાએ
બર બદ્દ ફેરસ્તાદહ; ધન હસ્ત કે જર-
તુસ્ત આવોરદહ હસ્ત. દીન દીન-ધ જર-
તુસ્ત, દીન-ધ હોરમેજદ, દાદ-ધ જરતુસ્ત
સ્થિતમાન.

અર્પેમ વોહૂ (૧).

પાજ્ઞ દીનનો કલમો.

મારી બક્ષનાર, બક્ષેશ કરનાર અને મેહુરબાન
યજ્ઞદાતાં નામથી.

સૌથી સાચું ડહાપણ જે છે અહુરમજદે પેદા
કીધેલી પવિત્ર ભલી માઝદયસ્તી દીન.

ભલી અને રાસ્ત દીન, જે ખુદાએ દુન્યા ઉપર
મોકલી, તે આ છે જે અશો જરથુસ્ત્ર લાવ્યા છે;
દીન છે દીન જરતોસ્તની, દીન અહુરમજદની, જે
છે સિપતમ જરથુસ્ત્રનો તરીકો.

Printed by P. C. Appoo. at the New Art Printing
Press, No. 12-14, Custom House Road, Fort,
Bombay, and Published by M. J. Karani,
Sir Pheerozshaw Mehta Road, Fort, Bombay.

of Karani deserves our best thanks for making the work better known amongst us. In Calcutta there are Parsi children who cannot even **read** Gujarati and such there are in many other towns in India and outside India. Indeed we often get inquiries about books in which our prayers are given in Roman Script. The first edition contained our prayers in Gujarati Script. This new edition (wisely I think) has given all our text in the Roman Script. This doubles its usefulness and besides it would make the book accessible to non-Parsis also ignorant of Gujarati Script.

The whole subject is treated with lucidity which is commendable. It is just what a child about to be initiated needs.

The publishers have rendered distinct service to our community in printing this book. It now rests with the public to show their appreciation of both the ~~presented~~ ^{presented} author as well as of the publishers. The ~~later~~ ^{later} certainly deserves every encouragement.

OUR BEAUTIFUL NAVJOTE CEREMONY

By **Late Mr. D. J. Irani.**

Published by
Messrs. JEHANGIR B. KARANI'S SON

Pp. ix + 50. **Price Eight Annas**

Review By

Dr. IRACH J. S. Taraporewala, B.A., Ph.D.

The late Mr. Dinsha Irani's little book on the Navjote Ceremony is not so well known as it might have been. This new edition is in a handier size and the price and get-up leave nothing to be desired. The work has been revised by our well known Mr. Sohrab J. Bulsara, who has given an introductory note on Mr. Dinsha Irani's life and his work. Moreover Mr. Bulsara has added the Sarosh Baz to the preface given by the author.

This small book fulfils a real want of our community and the enterprising

For continuation see back.

